

Nr 281.

Av herr **Jansson** i Edsbäcken, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om ett statens skogsutdikningsanslag.*

I anslutning till årets k. proposition angående statens skogsutdikningsanslag anhåller jag få fästa riksdagens uppmärksamhet på en detalj i samband med dessa dikningsanslag.

År 1927 förelåg till riksdagens behandling en k. proposition rörande statens skogsutdikningsanslag. Med anledning härav beviljade riksdagen för sagda år ett ej obetydligt anslag till skogsdikningar å enskildes marker. Anslag till samma ändamål ha därefter beviljats 1928 och 1929.

Då Kungl. Maj:t 1927 framlade detta ärende, anförde departementschefen: »Enär de flesta dylika företag torde bliva av mindre omfattning och av enkel natur, läser den hos (skogsvårds)styrelserna anställda personalen med *högre skoglig utbildning* i allmänhet få anses kompetent att upprätta förslag i förevarande avseende, och gäller detta även fall, då företag, som nyss sagts, skola handläggas vid syneförrättning enligt vattenlagen.» — Behörighet att uppgöra förslag till företag, som *icke* erfordra syn, föreslog departementschefen likaledes böra tillkomma skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare med högre skoglig utbildning. — Departementschefen anförde dessutom: »Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att, sedan riksdagen fattat beslut rörande förevarande anslagsfråga, meddela närmare bestämmelser angående behörighet såväl att förrätta syn enligt vattenlagen rörande skogsutdikningsföretag som ock att uppgöra förslag till dylika företag, som enligt vad förut anförts ej behöva handläggas vid dylik syn.»

Kungl. Maj:ts förslag att till förrättningsmän vid dessa skogsdikningar skulle kunna användas personer med *högre skoglig utbildning* (alltså såväl jägmästare som forstmästare) vann jordbruksutskottets och riksdagens gillande.

För att lämna de blivande förrättningsmännen en kompletterande undervisning, bl. a. beträffande syneförfarandet, uppdrog jordbruksdepartementet åt skogshögskolan att avgiva förslag till bestämmelser för en dikningskurs. Det förslag, som med anledning härav från skogshögskolan inlämnades till jordbruksdepartementet, innehöll bl. a., att tillträde till dikningskursen skulle kunna vinnas av »personal med *jägmästareutbildning*». Enligt detta förslag skulle alltså den andra gruppen av de vid skogshögskolan utbildade, nämligen forstmästarna, vara uteslutna från rätten att genomgå dikningskursen. Märkligt nog

gav också Kungl. Maj:t sin kungörelse nr 272/1927 och sitt cirkulär nr 273/1927 sådan utformning, att behörighet handlägga dessa skogsdikningar ej skulle tillkomma forstmästare, vilka ju emellertid *också* äga högre skoglig utbildning.

Den första kursen för utbildande av förrättningsmän vid dessa dikningar med statens skogsutdikningsanslag hölls 1927, och härvid voro alltså forstmästarna uteslutna från deltagande. Likaså vid den liknande kurs, som ägde rum 1928. Det torde starkt kunna ifrågasättas, huruvida forstmästarnas i sammanhang härmed gjorda utestängande från behörighet som förrättningsmän vid ifrågavarande dikningsföretag kan anses vara i full överensstämmelse med Kungl. Maj:ts förslag och riksdagens beslut i ärendet 1927.

Nu föreligger förslag om att under innevarande år anordna en tredje dylik dikningskurs. Förslaget härom har utgått från skogsvårdsstyrelsernas centralråd, som hemställt, att även forstmästare måtte på därom gjord personlig och av skogsvårdsstyrelse tillstyrkt ansökan kunna meddelas rätt att efter vid skogshögskolan genomgången dikningskurs vinna sådan behörighet, varom stadgas i kungl. kungörelsen den 27 juni 1927 (nr 272).

Då riksdagen i samband med tillkomsten av 1923 års skogsvårdslag fattat beslut om, att forstmästare i särskilt fall skola kunna antagas till länsjägmästare, och då handläggning av dessa dikningar ingår i en länsjägmästares arbete, finner jag det logiskt, att forstmästare, då de därtill rekommenderas av skogsvårdsstyrelse (resp. skogssällskapet), må äga rätt att i enlighet med skogsvårdsstyrelsernas centralråds hemställan den 16/9 1929 utan särskild komplettering genomgå den dikningskurs, som här avses, och därefter äga rätt handlägga förrättningar med medel ur statens skogsutdikningsanslag.

Med anledning av förestående hemställer jag värdsamt, att riksdagen måtte besluta följande:

1) Tillträde till dikningskurs kan vinnas *dels* av hos skogsvårdsstyrelse eller skogssällskapet anställda personer med jägmästareutbildning och *dels* av personer med forstmästareutbildning, vilka för dikningsarbeten anlitas och till antagning vid dikningskurs förordas av skogsvårdsstyrelse eller skogssällskapet.

2) Behörighet att handlägga syneförrättning rörande vissa företag enligt vattenlagen må tillkomma: »— — —, jämväl hos skogsvårdsstyrelse eller skogssällskapet anställd befattningshavare, som avlagt fullständig avgångsexamen från skogshögskolans jägmästare- eller forstmästarekurs, eller från skogsinstitutets motsvarande kurser, och som tillika genomgått särskild fortsättningskurs vid skogshögskolan i till skogsutdikning hörande ämnen, — — —.» (Jämför nr 272/1927 Kungl. Maj:ts kungörelse.)

3) Vid sådan dikningsförrättning, där syn *ej* behöver hållas: », — — — förordnar skogsvårdsstyrelsen länsjägmästaren eller annan hos skogsvårdsstyrelsen anställd befattningshavare, som avlagt fullständig avgångsexamen från skogshögskolans jägmästare- eller forstmästarekurs, eller från skogsinstitutets motsvarande kurser, att upprätta förslag till företaget.» (Jämför § 3 i nr 273/1927 Kungl. Maj: ts cirkulär.)

Jag tillåter mig att som bilagor till denna motion närsluta *dels* svensk författningssamling nr 270—273/1927, *dels* avtryck av Kungl. Maj: ts förordning om skogsvårdsstyrelser av den 15 juni 1923 (införd i sv. författningssamling nr 213/1927).¹

Stockholm den 20 januari 1930.

Carl Jansson
i Edsbäcken.

¹ Bilagorna ej här avtryckta.

